

- σκληρο-τράχηλος, *ον*, *stiff-necked*. *Sept. Ex.* 33, 3. *Deut.* 9, 6 (31, 27 Τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν). *Luc. Act.* 7, 51.
- σκληρουχία, *ας, ή*, (ἔχω) *severity: tyrannical treatment*. *Jos. Ant.* 8, 8, 2. *Nil.* 1141 B.
- σκληρο-οφθαλμία, *ας, ή*, = ξηροφθαλμία, a disease of the eye. *Leo Med.* 131.
- σκληροφυής, *ές*, (φύω) *of hard nature, tough*. *Xenocr.* 13.
- σκληρο-χάλινος, *ον*, = σκληρόστομος, as a horse. *Achmet.* 152.
- σκληρώω, *ώσω*, = σκληρύνω. *Xenocr.* 26. *Orig.* III, 328 B.
- σκληρυνσις, *εως, ή*, = σκληρυσμός. *Orig.* II, 264 A.
- σκληρυντικός, *ή, όν*, (σκληρύνω) *capable of hardening*. *Diosc.* 1, 48. *Orig.* II, 263 C.
- σκληρύνω, *υνώ*, *to harden*. *Classical. Sept.* Gen. 49, 7. *Ex.* 4, 21. 7, 3. 9, 12. 11, 10. *Judic.* 4, 24. *Reg.* 2, 19, 43 Ἐσκληρύνθη ὁ λόγος, *was fierce*. 4, 2, 10 Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι, *you ask too much*. *Par.* 2, 10, 4. *Sir.* 30, 12, et alibi. [*Diosc.* 1, 53, p. 58 ἔσκληρυνμαι, write ἔσκληρυνμαι. *Eupor.* 2, 17 ἔσκληρυσμαι. *Antyll.* apud *Orib.* I, 444, 7 ἔσκληρυνμαι. *Orig.* II, 277 C ἔσκληρυνκα, for ἔσκληρυνγκα. *Greg. Nyss.* III, 548 D ἔσκληρυνται = ἔσκληρυνμένοι εἰσι.]
- σκληρυσμός, *ού, ό*, a *hardening*. *Classical. Orig.* I, 268 A.
- σκληρώσις, *εως, ή*, (σκληρώω) = σκληρυνσις, σκληρυσμός. *Moschn.* 133.
- σκνιπότης, *ητος, ή*, (σκνιπός) = μικρολογία, *stinginess*. *Schol. Lucian.* II, 659. — Also, σκνιφότης. *Ant. Mon.* 1461 B.
- σκνιφός, *ή, όν*, = σκνιπός, φειδωλός, γλίσχρος, μικροπρεπής. *Phryn.* 398, condemned. *Moer.* 352. *Hippol.* Haer. 82, 44.
- σκνιφότης, see σκνιπότης.
- Σκόδρα, *ας, ή*, *Scodra*, in *Illyria*. *App.* II, 797, 29.
- σκολάκιον, *ου, τὸ*, *quid?* *Aporhth.* 324 C.
- σκολιάζω, *ασα*, (σκολιός) *to be crooked*. *Sept. Provn.* 10, 8. 14, 2.
- σκολιοδρομέω, *ήσω*, (σκολιοδρόμος) *to run crookedly*. *Orig.* VII, 133 A.
- σκολιό-θριξ, *τριχος, ό, ή*, *with curly hair*. *Mel.* 1, 37, foliage.
- σκολιό-πορος, *ον*, *with a crooked passage*. *Sezt.* 30.
- σκολιότης, *ητος, ή*, *crookedness: a winding*. *Classical. Sept. Ezech.* 16, 5, τῆς ψυχῆς. *Strab.* 4, 3, 3. 12, 2, 4, p. 508, of a river.
- σκολιώω, *ώσω*, *to make crooked*. *Classical. Galen.* II, 267 E.
- σκολίωμα, *ατος, τὸ*, a *winding, bend*. *Strab.* 2, 4, 4. 4, 3, 4.
- σκολοπενδράδης, *ες*, *like a σκολόπενδρα*. *Strab.* 13, 1, 5.
- σκολοπίον, *ου, τὸ*, *little σκόλοψ*. *Galen.* II, 304.
- σκολοποιεῖς, *ές*, *like a σκόλοψ*. *Diosc.* 1, 133, p. 128.
- σκόλοψ, *οπος, ό*, *anything pointed, a prick, stake*. *Diosc.* 1, 114, in the foot. [*Theod.* IV, 220 Α τουσκολοπασ, write τοὺς κόλοπας = κολάβους.]
- σκολύπτω, *L. glubo, de glubo* (κακεμφάτως). *Schol. Arist. Eq.* 964.
- σκονδάπτω, see κονδάπτω.
- σκολοπελο-δρόμος, *ον*, *running over rocks*. *Agath. Epigr.* 33, 1.
- σκόπελον, *ου, τὸ*, = σκόπελος. *Sept. Reg.* 4, 23, 17.
- Σκόπελος, *ου*, *Scopelus* = Πεπάρηθος, an island opposite the coast of Magnesia. *Ptol. Geogr.* 3, 13. *Hierocles.* *Synecd.* 391 (Bonn.). *Porph. Them.* 50, 7 Σκεπίδα, incorrectly. *Cedr.* II, 436 οἱ Σκόπελοι. (See also Πάνορμος.) [It would seem that originally the Magnesians and Thessalians applied the plural οἱ Σκόπελοι, *the Rocks*, to the islands lying off the Magnesian coast; but in process of time the singular Σκόπελος was restricted to the principal island, that is, to *Peperethos*. This confusion of names led Ptolemy and his successors to imagine that *νήσος Σκόπελος* was distinct from *νήσος Πεπάρηθος*.]
- σκόπευσις, *εως, ή*, = σκοπία. *Aquil. Hos.* 5, 1. σκοπευτήριον, *ου, τὸ*, = σκοπία. *Orig.* III, 212 C. 616 C. VII, 105 C.
- σκοπευτής, *ού, ό*, (σκοπεύω) *watchman*. *Aquil. Esai.* 52, 8. 56, 10. *Basil.* IV, 825 B.
- σκοπευτικός, *ή, όν*, *capable of watching*. *Orig.* III, 613 A. 616 C. *Did. A.* 1609 C.
- σκοπεύω, *εύσω*, = σκοπέω. *Sept. Ex.* 38, 8. *Reg.* 1, 4, 13. *Job* 39, 29. *Prov.* 5, 21.
- σκοπή, *ής, ή*, *astronomical observatory*. *Strab.* 17, 1, 30. 2, 5, 14, p. 179, 20.
- σκοπητέον = δεῖ σκοπεῖν. *Clem. A.* II, 288 C.
- σκοπήτης, *ου, ό*, (σκοπία) *watcher*. *Antip. S.* 17.
- σκόπιμος, *ον*, (σκοπός) *aimed at*. *Iamb. Mathem.* 197, αὐτῷ τέλος.
- σκοπός, *ού, ό*, *object, intention*. *Pseud-Anton.* apud *Just.* 1, 71, p. 436 B Τὰ τοῦ ἐμοῦ σκοποῦ μεγέθη. *Orig.* I, 689 Α Σκοπὸν ἔχων κατηγορεῖ. *Did. A.* 281 B Ὁ οὐδὲν σκοπός ἐστιν ἵνα πρὸς ἀκεραῖους ἀπὸ ἑκατέρας λέξεως τὴν ἀντίθεσιν ποιῶνται. *Pallad. Laus.* 1012 Β Συνθέσθαι μου τῷ σκοπῷ, *desire*. *Justinian. Cod.* 1, 1, 3, § ε'. *Joann. Mosch.* 3092 Α Εἶχε δὲ σκοπὸν τοῦ ἀναχωρησαί.
- σκορακίζω, *ισω*, *to reject contemptuously*. *Classical. Philon I,* 139. 384, 19.
- σκορακισμός, *ού, ό*, = τὸ σκορακίζειν. *Plut.* II, 467 E.
- σκορακιστέον = δεῖ σκορακίζειν. *Philon I,* 267.
- σκορδίζω, *ισω*, (σκόρδον) *to smell like garlic*. *Diosc.* 3, 115 (125).